

Arrest

nr. 323 754 van 21 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 17 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2025.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Albanese nationaliteit te hebben, dient op 25 februari 2004 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 15 juli 2004 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een weigeringsbeslissing. Het daartegen ingediende beroep wordt verworpen. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 10 juni 2008 een tweede beschermingsverzoek in, dat door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) niet in overweging genomen wordt.

1.2. Na een verblijf in Albanië, keert verzoeker terug naar België in 2021 en dient hij op 2 maart 2023 een derde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 18 januari 2024 een beslissing waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard. Na beroep, weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), bij arrest nr. 319 640, d.d. 9 januari 2025, de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Zonder België te verlaten dient verzoeker op 27 januari 2025 een vierde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal neemt op 10 maart 2025 de beslissing tot niet-ontvankelijk

verzoek (volgend verzoek). Dit is de thans bestreden beslissing die ter kennis gebracht wordt op 11 maart 2025 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Tirana en bent u Albanees staatsburger.

Op 25 februari 2004 verzocht u voor het eerst om internationale bescherming in België. Hierin werd op 15 juli 2004 door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing genomen. Uw beroep tot nietigverklaring werd verworpen. Op 10 juni 2008 verzocht u een tweede maal om internationale bescherming, maar de Dienst Vreemdelingenzaken nam uw verzoek niet in overweging.

Na een verblijf in Albanië kwam u in 2021 opnieuw naar België omdat u vernomen had dat de moeder van uw dochter die hier verblijft gestorven was. Op een gegeven moment was u aanwezig in een bar, toen u per ongeluk een verkeerde gsm nam en u vertrok. De eigenaar van deze gsm, [S.], had dit echter opgemerkt en was not amused. Hij sloeg u meermaals, stal uw Rolex en liet u in coma achter. U werd naar het ziekenhuis gebracht. Na uw ontslag uit het ziekenhuis moest u medicatie nemen, maar deze nam u niet nauwgezet, waardoor uw hoofd niet meer goed werkte en u zich depressief voelde. U was verloren. In deze moeilijke context bood een drugsbende, waarin verschillende Albanezen en ook Turken actief waren, u werk als bewaker van een cannabisplantage aan. U ging hier op in. Na enkele weken werd u door de Belgische politie opgepakt. U werkte mee in het onderzoek en vermeldde namen van bij de drugshandel betrokken personen, al hoedde u er zich voor om de leider van de drugsbende, [E.M.], bij naam te noemen. De Albanese bendeleden kwamen uw medewerking met de Belgische politie te weten, doordat ze toegang hebben tot het gerechtelijk onderzoek. U zat een elftal maanden in voorhechtenis. Nadat u op borgtocht vrijkwam, verzocht u op 2 maart 2023 een derde maal om internationale bescherming. U verklaarde uit vrees voor [E.M.] niet naar Albanië te kunnen terugkeren. Door uw medewerking met de Belgische politie wordt u door zijn Albanese bende immers als spion beschouwd, waardoor u bij terugkeer naar Albanië uit wraak gedood zal worden. Beroep doen op de autoriteiten aldaar is onmogelijk, aangezien de Albanese politie en justitie notoir corrupt zijn en aangezien [E.] zeer invloedrijk is en hij de burgemeester van Tirana [E.M.] tot zijn vrienden kan rekenen. Inzake uw eerste verzoek nam het Commissariaat-generaal op 18 januari 2024 een weigeringsbeslissing omdat u niet aangetoond had dat u voor de door u aangehaalde problemen met de drugsbende van [E.M.], of bij een eventuele herhaling van deze problemen in het geval van een terugkeer naar Albanië, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Deze beslissing werd integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 9 januari 2025 bevestigd.

Nauwelijks enkele weken later, op 27 januari 2025, verzocht u een vierde maal om internationale bescherming. U verwees opnieuw naar uw vrees voor [E.M.] ten gevolge van uw medewerking aan het politieonderzoek hier in België. U herhaalde te vrezen dat u bij terugkeer naar Albanië onmiddellijk zal vermoord worden. U verwees tot slot opnieuw naar de corruptie in Albanië waardoor uw beschermingsmogelijkheden aldaar niet effectief zijn. Ter staving van uw vierde verzoek legde u de volgende documenten neer: een e-mail van uw advocaat d.d. 3 maart 2025 aan de Dienst Vreemdelingenzaken met een samenvatting van uw asielmotieven en met een verwijzing naar uw mentale problemen; e-mailverkeer tussen uw advocaat en uw psycholoog over uw psychische problematiek; een attest van deze psycholoog over uw psychische problematiek; en een aantal YouTube filmpjes en krantenartikels over [E.V.] (die recent werd gearresteerd omdat hij van corruptie verdacht wordt) waarmee u wilde aantonen dat u gelijk had toen u bij uw derde verzoek stelde dat hij corrupt was.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Uit de gegevens in uw administratieve dossier was immers gebleken dat u psychische problemen heeft, aan slapeloosheid lijdt, nachtmerries heeft en soms hyperventileert. U had naar eigen zeggen ook problemen met uw kortetermijngeheugen en was volgens uw advocaat soms heel verward (zie beoordeling BPN DVZ; DVZ-verklaring 3e VIB, vragen 10 en 13; zie medisch dossier; CGVS, p. 15). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend en werd bij de beoordeling van uw asielmotieven rekening gehouden met uw moeilijkheden om bepaalde zaken in de tijd te situeren (DVZ-verklaring 3e VIB, vragen 10 en 17; CGVS, p. 3-5; p. 9). De Raad oordeelde dat uit niets bleek dat de commissaris-generaal uw bijzondere procedurele noden niet voldoende zou hebben ingeschat noch dat hij niet adequaat zou hebben vastgesteld welke passende steunmaatregelen moesten worden genomen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief

dossier voorhanden zijn en meer bepaald het door u neergelegde attest van uw psycholoog d.d. 17 februari 2025 dat gewag maakt van diverse fysieke en psychische klachten (zoals slaapstoornissen, hevige nachtmerries met herbeleving, paniekaanvallen, geheugenverlies, verwarring in tijd en ruimte en depressie), kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Uit de elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, en met name de verklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken zoals bepaald in artikel 51/8 Vreemdelingenwet, blijkt bovendien duidelijk dat u alle nieuwe elementen ter staving van uw volgend verzoek op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken zoals de wet dit voorschrijft. Het Commissariaat-generaal is derhalve van oordeel dat huidig volgend verzoek om internationale bescherming volgens de gangbare procedure als niet-ontvankelijk kan worden aangemerkt zonder dat er specifieke steunmaatregelen zoals een persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal, moeten worden verleend. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat het Commissariaat-generaal uw vorig verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een weigeringsbeslissing, omdat u niet aangetoond had dat u voor de door u aangehaalde problemen met de drugsbende van [E.M.], of bij een eventuele herhaling van deze problemen in het geval van een terugkeer naar Albanië, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Op 9 januari 2025 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing integraal. Zo bevestigde de Raad dat u niet in concreto aannemelijk maakte dat u in geval van een terugkeer naar Albanië, met betrekking tot de gevreesde problemen, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanese aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om u hulp en/of bescherming te bieden. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

U bracht echter geen dergelijke elementen aan. U en uw advocate herhaalden immers slechts dat u voor uw problemen met [E.M.] die u volgens u dood wil omdat u met het Belgische gerecht heeft meegewerkt en die de politie in Albanië omkoopt, door de corruptie in Albanië, waarbij misdaad en politiek sterk verweven zijn, geen effectieve beschermingsmogelijkheden heeft (verklaring DVZ 4e VIB, vragen 17 en 20; e-mail van advocate d.d. 3 maart 2025). Jullie verwezen hierbij naar de recente arrestatie van de burgemeester van Tirana, [E.V.], en naar de banden tussen de premier en [P.G.] ([P.]), een maffioso gelinkt aan [E.M.] en die u bij uw vierde verzoek als 'godfather' omschreef (verklaring DVZ 4e VIB, vragen 17 en 19; email van advocate d.d. 3 maart 2025; zie krantenartikels en YouTube filmpjes). Deze opmerkingen doen echter niet in het minst afbreuk aan uw beschermingsmogelijkheden in Albanië, wel integendeel. [P.G.], die u bij uw vierde verzoek als de godfather of padrino van de maffia in Albanië omschreef (verklaring DVZ 4e VIB, vraag 17), werd volgens de beschikbare informatie in Albanië verdacht van diverse misdaden en hierdoor in 2023 gearresteerd en uit de door u aangebrachte informatie blijkt dat ook de burgemeester van Tirana, die volgens uw verklaringen afgelegd in het kader van uw derde verzoek nog een onaantastbare 'godfather' was (CGVS, p. 13), recent voor corruptie werd gearresteerd. Uit de voorgaande informatie blijkt dan ook dat zelfs machtige figuren in Albanië, zoals de burgemeester van Tirana, vervolgd kunnen worden, indien ze corrupt zijn en/of verdacht worden van misdaden. Voor het overige kan bij uw vierde verzoek verwezen worden naar de vaststellingen gedaan in het kader van uw derde verzoek, met name dat de invloed van [M.], als hij al in leven zou zijn, sterk tanend is, dat er een arrestatiebevel tegen hem werd uitgevaardigd, dat zijn bezittingen in beslag werden genomen en dat (hoge) functionarissen binnen justitie en politie, die mogelijk met hem banden hadden, in het kader van een corruptieonderzoek tegen hen gearresteerd werden. Dat [E.M.] en zijn entourage anno 2025 onaantastbaar zouden zijn waardoor klacht indienen zinloos zou zijn, kan bijgevolg niet worden aangenomen. Bijgevolg blijkt bij uw vierde verzoek nog steeds uit niets dat u bij terugkeer naar Albanië bij problemen met al dan niet machtige personen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de daar beschikbare beschermingsmogelijkheden.

Betreffende uw psychische problemen (verklaring DVZ 4e VIB, vraag 13) kan tot slot opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat u hiervoor bij terugkeer naar Albanië niet behandeld zou kunnen worden.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste middel een schending aan van artikel 1, A, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel en van artikel 40 (2) van richtlijn 2023/32/EU.

Verzoeker betoogt dat hij kampt met ernstige psychische problemen, wat blijkt uit het attest van zijn psycholoog. Daarnaast meent hij dat zijn psychische toestand zijn vermogen om zijn relaas helder en consequent te formuleren, beïnvloedt. Zijn inconsistente verklaringen zouden toegeschreven kunnen worden aan zijn mentale toestand en dit werd volgens hem niet voldoende onderzocht door het CGVS. Hij voegt nog toe dat niet ontkend kan worden dat hij nog altijd een kwetsbaar profiel heeft, hoewel er wel verbetering is.

Met betrekking tot de nieuwe elementen voert hij aan dat hij verschillende documenten heeft neergelegd, zowel met betrekking tot zijn medische toestand als met betrekking tot zijn vrees. Volgens hem maken die documenten samen met zijn nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter dat hij voor erkenning als vluchteling in aanmerking komt. Hij wijst op de samenwerkingsplicht en op de bewijslast.

Vervolgens voert hij aan dat uit de beslissing niet blijkt dat zijn probleem met de Albanese maffia betwist wordt, wat impliceert dat zijn vrees voor vervolging door het criminele netwerk niet in twijfel wordt getrokken. Het feit dat het CGVS dit gevaar niet ontkent, betekent volgens hem dat de beoordeling beperkt wordt tot de vraag naar de nationale beschermingsmogelijkheid. In dit verband wenst hij te benadrukken dat die bescherming ontoereikend is en niet effectief omdat de structurele corruptie binnen de politie en justitie, evenals de diepe verwevenheid van misdaad en politiek het voor hem onmogelijk maken om bescherming te krijgen zonder een hoog risico of represailles of onterechte vervolging. Hij verwijst naar volgens hem nieuwe artikelen in verband met zijn vrees en preciseert dat het Speciale Anti-Corruptie Parket recent verschillende arrestaties verricht heeft tegen criminele netwerken in Albanië, waaronder leden van de entourage van E.M. Hoewel dit aantoont dat er enige vooruitgang geboekt wordt in de bestrijding van georganiseerde misdaad, blijft zijn situatie volgens hem onveranderd gevaarlijk omdat niet blijkt dat het hele criminele netwerk

ontmanteld is, de structuren ervan blijven bestaan en actief blijven, waardoor hij meent een risico te blijven lopen. Hij vervolgt dat de strijd tussen de rivaliserende criminele groeperingen zorgt voor een voortdurende dreiging en dat ondanks de recente arrestaties de Albanese justitie selectief blijft optreden waardoor vele prominente criminelen op vrije voeten blijven. Volgens hem blijft de bescherming die de Albanese autoriteiten bieden, ontoereikend. Hij meent dat zijn vrees voor vervolging verkeerd ingeschat werd, dat zijn psychische problemen genegeerd werden en dat geen rekening gehouden werd met zijn kwetsbare profiel en zijn beperkte capaciteit om zijn relaas correct en coherent te formuleren. Het is volgens hem niet correct om te stellen dat hij bij terugkeer geen gevaar loopt. Het argument, dat hij beroep kan doen op de Albanese autoriteiten, strijdt volgens hem met de recente beschikbare landeninformatie, met name de COI Focus van 5 december 2023, een *Policy and Information Note* van het VK van september 2022, een rapport van Human Rights van februari 2023 en een rapport van de Europese Commissie van 2022. Verder verwijst verzoeker nog naar een arrest v. t/ België van het EHRM nr. 4320/11 van 2013, een *US State Department Human Rights Report* 2023 en het AIDA Country Report Albanië van 2023. Hij benadrukt dat ondanks het uitvaardigen van arrestatiebevelen en inbeslagnames, veel criminelen in Albanië op vrije voeten blijven en hun netwerken verder opereren. Zelfs indien M. niet meer in leven zou zijn, blijven zijn volgelingen en andere organisaties actief. Tot slot voert hij aan dat niet betwist kan worden dat er nog altijd sprake is van corruptie binnen de Albanese justitie en politie.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus, beroept hij zich op artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat de Albanese staat bepaalde figuren arresteert, betekent volgens niet dat hij geen gevaar meer loopt, maar juist dat de situatie nog steeds onzeker en onvoorspelbaar is.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken neergelegd.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek onvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming onvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om

internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (Hof van Justitie 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (Hof van Justitie, 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (Hof van Justitie 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (Hof van Justitie 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (Hof van Justitie 9 september 2021, XY t. *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (Hof van Justitie, 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de determinerende motieven van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, doch ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van dien aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl. St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid

van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van de nieuwe elementen

5.1. In het kader van zijn derde beschermingsverzoek verklaart verzoeker uit vrees voor E.M. niet naar Albanië te kunnen terugkeren. Door zijn medewerking met de Belgische politie zou hij door zijn Albanese bende als spion worden beschouwd, waardoor hij bij terugkeer naar Albanië uit wraak gedood zal worden. Hij acht beroep doen op de autoriteiten aldaar onmogelijk aangezien de Albanese politie en justitie notoir corrupt zijn en aangezien E.M. zeer invloedrijk is en hij de burgemeester van Tirana tot zijn vrienden kan rekenen.

De Raad oordeelt op 9 januari 2025, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker niet aantoonde dat hij geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hem hulp en/of bescherming te bieden. Met betrekking tot zijn medische problemen, oordeelt de Raad dat steunmaatregelen verleend werden op het CGVS, dat hierover op passende wijze werd gemotiveerd in de beslissing van het CGVS en dat uit de voorgelegde attesten niet blijkt dat zijn psychologische problemen van zulke aard zijn dat deze hem zouden verhinderen om de asielprocedure op een gedegen wijze te doorlopen nu nergens gesteld wordt dat zijn geheugen of cognitieve vermogens dermate zijn aangetast dat deze het voor hem zouden bemoeilijken of onmogelijk maken om concrete feiten en gebeurtenissen op eenduidige en precieze wijze mee te delen. Daarnaast stipt de Raad aan dat uit de verklaringen afgelegd bij de DVZ en het CGVS blijkt dat verzoeker in staat was het gesprek te volgen, de inhoud van de vragen begreep en op gepaste wijze kon antwoorden. De Raad benadrukt nogmaals dat duidelijk blijkt dat corrupte overheidsfunctionarissen in Albanië niet onaantastbaar zijn en het mogelijk is om ook hen aan te klagen.

5.2. In het kader van zijn thans voorliggend vierde beschermingsverzoek verklaart verzoeker opnieuw dat hij vreest voor E.M. omwille van zijn medewerking aan het politieonderzoek in België en waardoor hij bij terugkeer naar Albanië onmiddellijk vermoord zal worden. Hij legt ook uit dat P., een man die verbonden is met E.M., de rechterhand is van E.R. en de *godfather* is van de hele maffia (Verklaring Volgend Verzoek 06.03.2025, punten 17 en 20). Hij legt volgende documenten neer: een e-mail van zijn advocaat van 3 maart 2025 gericht aan de DVZ met een samenvatting van zijn asielmotieven en met een verwijzing naar zijn mentale problemen, e-mailverkeer tussen zijn advocaat en psycholoog over zijn psychische problematiek, een attest van de psycholoog, een aantal YouTube filmpjes over zijn baas E.V. en zijn ex-baas E.M. en krantenartikelen over E.M. Hij stelt dat hij hiermee aantoonde dat hij gelijk had en dat E.M. corrupt is (*ibid.*, punt 19; AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1 t.e.m. 4).

De kernvraag is of de door verzoeker ingeroepen elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

5.3. Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De beslissing is gebaseerd op de volgende vaststellingen:

- i) de medische documenten bevatten aanwijzingen die een ander licht werpen op de reeds gemaakte beoordeling van zijn gezondheidstoestand te meer nu blijkt dat hij in staat is geweest om alle nieuwe elementen ter staving van zijn volgend verzoek op dienstige wijze toe te lichten en kenbaar te maken;
- ii) verzoeker brengt geen nieuwe elementen aan in het kader van de eerder gemaakte beoordeling dat niet wordt aangetoond dat hij geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten nu (a) de P.G., die verzoeker omschrijft als ‘*godfather*’ of ‘*padrino*’ van de maffia in Albanië volgens beschikbare informatie verdacht werd van diverse

misdaden en hierdoor in 2023 gearresteerd werd en (b) uit de door verzoeker bijgebrachte informatie blijkt dat ook de burgemeester van Tirana, die volgens zijn verklaringen afgelegd tijdens het derde beschermingsverzoek nog als onaantastbaar werd omschreven, recent voor corruptie gearresteerd werd en (c) aldus blijkt dat zelfs machtige figuren in Albanië vervolgd kunnen worden indien ze corrupt zijn en/of verdacht worden van misdaden;
iii) uit niets blijkt dat verzoeker voor zijn medische problemen in Albanië niet behandeld kan worden.

5.4. Voormelde motieven en vaststellingen zijn pertinent en draagkrachtig en zoals verder *infra* blijkt, is verzoeker met zijn betoog in zijn verzoekschrift niet in staat hier een ander licht op te werpen.

5.4.1. Ten eerste liggen de documenten die betrekking hebben op zijn psychologische situatie in dezelfde lijn als de medische documenten die reeds neerlagen ten tijde van zijn derde beschermingsverzoek en die in 's Raads arrest van 9 januari 2025 reeds beoordeeld werden. Zijn advocaat wijst er zelfs in zijn begeleidend schrijven van 3 maart 2025 op dat verzoekers mentale situatie zelfs verbeterd is in vergelijking met zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Zijn advocaat zet verder uiteen dat verzoeker vorige keer omwille van psychologische problemen niet alles heeft kunnen verduidelijken en dat hij dat in het kader van zijn volgend verzoek wel heeft kunnen doen (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1). Dit staat haaks met verzoekers bewering in het verzoekschrift, dat hij ook tijdens zijn tweede beschermingsverzoek verhinderd zou zijn geweest om de procedure op gedegen wijze te doorlopen omwille van zijn psychologische problemen, waardoor zijn betoog niet ernstig is.

Het psychologisch verslag van 17 februari 2025 stelt ook dat er een lichte verbetering is sinds de behandeling die werd opgestart in 2023, maar dat over het algemeen de klachten niet verdwenen zijn. Als psychische klachten, wordt onder meer verwezen naar geheugenverlies, maar er wordt niet gepreciseerd op welke mate die verzoeker zouden verhinderen de nieuwe elementen in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten. Er wordt bovendien niet gepreciseerd op basis van welk onderzoek de psycholoog tot de vaststellingen zoals weergegeven in het desbetreffende attest zou zijn gekomen.

De beoordeling in de bestreden beslissing omtrent de bijzondere procedurele noden, namelijk dat deze dezelfde blijft zoals gemaakt in het kader van zijn derde beschermingsverzoek blijft onverkort gelden en wordt integraal overgenomen. Verzoeker kan aldus niet gevolgd worden in zijn betoog dat zijn inconsistente verklaringen zouden toegeschreven kunnen worden aan zijn mentale toestand en dat dit onvoldoende onderzocht werd door het CGVS. Bovendien laat hij na te concretiseren met welk aspect uit de door hem neergelegde attesten onvoldoende rekening zou zijn gehouden.

Zoals *supra* besproken, blijkt uit verzoekers nieuwe documenten niet dat zijn geheugen of cognitieve vermogens dermate zijn aangetast dat deze het voor hem zouden bemoeilijken of onmogelijk maken om concrete feiten en gebeurtenissen op eenduidige en precieze wijze mee te delen. Het psychologisch verslag en het mailverkeer van zijn advocaat tonen niet aan dat verzoeker door zijn mentale gezondheidstoestand of zijn medicatie wordt verhinderd om zijn vluchtrelaas uiteen te zetten, nu er opnieuw - net zomin als ten tijde van zijn derde beschermingsverzoek - geen uitspraak gedaan wordt over de (mogelijke) invloed die deze problemen zouden hebben gehad of zouden hebben op zijn vermogen om coherente, volledige en geloofwaardige verklaringen af te leggen in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Verzoeker was blijkens de 'Verklaringen volgend verzoek' in staat om het gesprek te volgen en op gepaste wijze antwoorden te bieden (AD CGVS, Verklaring Volgend verzoek, 06.03.2025).

Aldus blijkt niet dat verzoeker tijdens zijn interview niet in staat zou zijn geweest om zijn nieuwe elementen, die hem ertoe gebracht hebben een volgend beschermingsverzoek in te dienen, op een dienstige wijze uiteen te zetten. Er zijn ook geen indicaties dat het interview op een andere manier had moeten verlopen en dat verzoeker, indien hij op een andere manier zou zijn gehoord, andere verklaringen had kunnen afleggen.

5.4.2. Ten tweede brengt verzoeker in het kader van zijn vierde beschermingsverzoek geen elementen bij die een ander licht werpen op de reeds gemaakte beoordeling in 's Raads arrest nr. 319.640 omtrent de aanwezigheid van nationale beschermingsmogelijkheden in Albanië en zijn vrees vermoord te zullen worden in Albanië omdat hij heeft meegewerkt met het Belgische gerecht. Voormeld arrest werd bovendien nog maar slechts twee maanden geleden uitgesproken. Het louter herhalen van datgene wat reeds beoordeeld werd door de Raad, kan bezwaarlijk beschouwd worden als nieuw element.

Waar hij dan verwijst naar een recente arrestatie van de burgemeester van Tirana en naar de banden tussen de premier en een maffioso gelinkt aan E.M. en hiervoor nog documenten bijbrengt (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 3 en 4) wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd: *“Deze opmerkingen doen echter niet in het minst afbreuk aan uw beschermingsmogelijkheden in Albanië, wel integendeel. [P.G.], die u bij uw vierde verzoek als de godfather of padrino van de mafia in Albanië omschreef (verklaring DVZ 4e VIB, vraag 17), werd volgens de beschikbare informatie in Albanië*

*verdacht van diverse misdaden en hierdoor in 2023 gearresteerd en uit de door u aangebrachte informatie blijkt dat ook de burgemeester van Tirana, die volgens uw verklaringen afgelegd in het kader van uw derde verzoek nog een onaantastbare 'godfather' was (CGVS, p. 13), recent voor corruptie werd gearresteerd. Uit de voorgaande informatie blijkt dan ook dat zelfs machtige figuren in Albanië, zoals de burgemeester van Tirana, vervolgd kunnen worden, indien ze corrupt zijn en/of verdacht worden van misdaden. Voor het overige kan bij uw vierde verzoek verwezen worden naar de vaststellingen gedaan in het kader van uw derde verzoek, met name dat de invloed van [M.], als hij al in leven zou zijn, sterk tanend is, dat er een arrestatiebevel tegen hem werd uitgevaardigd, dat zijn bezittingen in beslag werden genomen en dat (hoge) functionarissen binnen justitie en politie, die mogelijk met hem banden hadden, in het kader van een corruptieonderzoek tegen hen gearresteerd werden. Dat [E.M.] en zijn entourage anno 2025 onaantastbaar zouden zijn waardoor klacht indienen zinloos zou zijn, kan bijgevolg niet worden aangenomen. Bijgevolg blijkt bij uw vierde verzoek nog steeds uit niets dat u bij terugkeer naar Albanië bij problemen met al dan niet machtige personen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de aldaar beschikbare beschermingsmogelijkheden." Verzoeker is middels zijn betoog in het verzoekschrift niet in staat die motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, aan het wankelen te brengen. Waar hij er simpelweg op wijst dat de bescherming ontoereikend en niet effectief is, er een risico bestaat op represaille, beperkt hij zich tot blote beweringen. Waar hij dan verwijst naar nieuwe artikelen en preciseert dat het Speciale Anti-Corruptie Parket recent verschillende arrestaties verricht heeft tegen criminele netwerken in Albanië, maar de situatie voor hem hetzelfde blijft omdat niet het hele criminele netwerk ontmanteld is, de structuren ervan blijven bestaan en actief blijven en criminelen op vrije voeten blijven lopen, doet dit evenmin iets af aan de vaststelling dat de Albanese overheid niet onwillig of onkundig is om bescherming te bieden. De COI Focus van 5 december 2023 toont wel degelijk aan dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Het tegendeel blijkt alleszins niet uit de overige door verzoeker aangehaalde *Policy and Information Note* van het VK van september 2022, een rapport van *Human Rights* van februari 2023, uit het rapport van de Europese Commissie van 2022, het arrest v. t./ België van het EHRM nr. 4320/11 van 2013, uit het *US State Department Human Rights Report* 2023 en uit het AIDA Country Report Albanië van 2023.*

Het geheel aan verklaringen en documenten van verzoeker in acht genomen, kunnen de voorgelegde elementen dan ook niet worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De door verzoeker aangevoerde bijkomende elementen en neergelegde documenten tonen geenszins aan dat hij bij een eventuele terugkeer naar Albanië over geen of onvoldoende bescherming en/of hulp van de aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten zou beschikken.

5.5. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

5.6. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

5.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op de DVZ. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid verklaringen af te leggen met betrekking tot de nieuwe elementen en kon hij nieuwe documenten neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Engels machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van de overige beginselen van behoorlijk bestuur kan evenmin worden aangenomen.

5.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing. Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

I. FLORIO